

ЕКОЛОГІЧНА СВІДОМІСТЬ Й ЗНАЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ В СУСПІЛЬСТВІ

**Бобровська Н.В., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування
Вишневська А.С. магістр 2-го року навчання спеціальності
071 «Облік і оподаткування»
Миколаївський національний аграрний університет**

Сучасна екологічна криза світової цивілізації має глобальний характер й спричинена загостренням неконтрольованого впливу на природу у результаті людської діяльності. Підвищення негативного впливу глобалізаційних процесів на довкілля, відношення суспільства до використання природних благ призвело до порушення природних процесів й екологічної рівноваги, забруднення навколишнього природного середовища, що потребує виявлення екологічних пріоритетів у подальшому розвитку суспільства.

Відомий білоруський учений С. Шушкевич зазначав, що людству потрібно боятися у новому сторіччі трьох речей: забруднення, перенаселення і насамперед неосвіченості. Екологічна загроза на сьогодні займає перше місце серед тих, що очікує людство вже незабаром. Проблема природного середовища, що завжди була актуальною, на сьогодні є не тільки проблемою

забезпечення матеріальними ресурсами суспільного виробництва, але й важливим фактором збереження умов життєзабезпечення населення планети, зокрема і проблем соціальної справедливості [1].

Відношення суспільства до природи призводить до порушення екологічної рівноваги, а інтенсивність екологічної кризи залежить від екологічної свідомості суспільства. Рівень екологічної свідомості і культури формується через суспільну мудрість у розумінні значимості використання природних благ на основі пізнання і практичного використання її розвитку, з метою збереження довкілля для майбутніх поколінь.

Таким чином, у вирішенні питання щодо екологічної ситуації й досягненні антропогенної діяльності щодо корегування критеріїв екологічної доцільності, можливе за умов формування екологічної свідомості суспільства і поглиблення сфери екологічної освіти.

Екологічна свідомість повинна формуватись на основі пізнання й мати науково-практичне відображення зв'язку людини й природи, мати уявлення й усвідомлення значимості у необхідності гармонізації відносин між ними. Отже, екологічна освіта забезпечує єдність екологічного знання, культури і екологічної діяльності людства у розумінні важливого значення щодо якісного життя, а саме оптимального поєднання здоров'я, відпочинку, професійного і соціального зростання, захисту громадянських прав і свобод, чистого навколишнього природного середовища.

Екологічна культура представляє тісний взаємозв'язок між культурою і природою у плані гармонізації взаємовідносин людини і природи, через раціональне мислення і самоусвідомлення самого себе. Екологічна наука базується на розумінні пріоритетності в отриманні екологічних знань базисом яких є виховання й культура поведінки до природи.

У сучасному глобальному світі існує велика кількість екологічних проблем, важливим аспектом яких є формування екологічної культури й освіченості підростаючого покоління. Тому, головним завданням екологічної

освіти є виховання у розумінні екологічних проблем держави і світу через формування екологічної культури, створення системи постійної екологічної освіти суспільства, залучення людства до роботи у покращенні і збереженні довкілля. Отже, екологічна освіта передбачає зміну відношення людини і суспільства до навколишнього природного середовища з руйнівного і споживацького, до дбайливо-бережливого і відновлюваного.

Розвинена екологічна освіта в державі є передумовою у формуванні екологічної свідомості та екологічної культури населення з метою забезпечення якісного життя людства.

Список використаних джерел

1. Загорський В. Глобальна екологічна проблема в системі національної безпеки / В. Загорський, А. Ліпенцев, Є. Борщук // Механізм державного управління. – Вісник НАДУ. – С. 78-87.